

Sygn. akt VI U 2200/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Janusz Madej

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2019 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 31 maja 2019 r., znak: (...)

w sprawie: B. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o wznowienie postępowania

1) oddala odwołanie,

2) wniosek ubezpieczonej B. K. z dnia 24 maja 2019 r. o ponowne ustalenie wysokości emerytury, w którym ubezpieczona powołuje się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2019 r. sygn. P 20/16, przekazuje organowi rentowemu do rozpoznania w trybie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sędzia Janusz Madej

VI U 2200/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 maja 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. w związku ze skargą B. K. o wznowienie postępowania z dnia 24 maja 2019 roku odmówił wznowienia postępowania. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż w dniu 21 marca 2019 roku został ogłoszony wyrok Trybunału Konstytucyjnego z, z dnia 6 marca 2019 roku orzekający, że artykuł 25-y ustęp 1b Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Dziennik Ustaw z 2018 roku pozycja 1270 oraz z 2019 roku pozycja 39 w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2017 roku w zakresie, w jakim dotyczy urodzonych w 1953 roku kobiet, które przed 1 stycznia 2013 roku nabyły prawo do emerytury na podstawie artykułu 46-go tej Ustawy jest niezgodne z artykułem 2-im Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Organ rentowy wskazał w dalszej części uzasadnienia powyższej decyzji, iż zgodnie z artykułem 145a paragrafem 2-im Kodeksu postępowania administracyjnego ubezpieczona mogła wnieść do organu rentowego skargę o wznowienie postępowania w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego, to jest do dnia 21 kwietnia 2019 roku. A skoro dni 21 i 22 kwietnia 2019 roku

1-y i 2-i dzień świąt Wielkiej Nocy były dniami ustawowo wolnymi do pracy, to tym samym na podstawie artykułu 57-go paragrafu 3-go i 4-go Kodeksu postępowania administracyjnego termin na zgłoszenie skargi o wznowienie postępowania upływał w dniu roboczym następującym po dniu wolnym od pracy, to jest 23 kwietnia 2019 roku. Ponieważ ubezpieczona wniosła skargę o wznowienie postępowania 24 maja 2019 roku, to jest po ustawowym terminie i nie zwróciła się z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia skargi, organ rentowy odmówił wznowienia postępowania. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona wskazując, że w związku z negatywną decyzją z dnia 31 maja 2019 roku odwołuje się od tej decyzji, ponieważ jest ona dla niej krzywdząca. Ubezpieczona podnosiła, że jej skarga o wznowienie postępowania z dnia 20-go, została wniesiona 24 maja 2019 roku, gdyż dopiero wtedy dotarła do niej wiadomość o możliwości złożenia takiej skargi. Ubezpieczona twierdziła, że informacja taka była podawana w skromny sposób i wносиła o pozytywne rozpatrzenie jej odwołania. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Granice przedmiotowe niniejszego procesu wyznaczała decyzja zakładu, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 31 maja 2019 roku, w której to decyzji organ rentowy odmówił wznowienia postępowania. Zatem przedmiotem kontroli w niniejszej sprawie była wyłącznie ta decyzja oraz kwestia, czy występują ewentualne podstawy do przywrócenia ubezpieczonej terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 17 grudnia 2015 roku III AUa 491/14 termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego z przyczyny orzeczenia przez Trybunał Konstytucyjny o niezgodności aktu normatywnego konstytu..., z Konstytucją określony w artykule 145 litera a paragraf 2 kpa jest terminem o charakterze procesowym, wobec czego ma do niego zastosowania, zastosowanie instytucja przywrócenia terminu. Przypomnieć zatem w tym miejscu należy, że zgodnie z artykułem 58-ym paragrafem 1-ym Kodeksu postępowania administracyjnego w razie uchybienia terminu należy przywrócić termin na prośbę zainteresowanego, jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy. Z kolei w myśl artykułu 58-go paragrafu 2-go kpa prośbę o przywrócenie terminu wniesić, należy wniesić w ciągu 7-u dni od dnia ustania przyczyny uchybienia termi..., terminu, jednocześnie z wniesieniem prośby należy dopełnić czynności, dla której określony był termin. Orzeczenie obu..., wyrok Sądu Apelacyjnego opublikowano w systemie informacji prawnej LEX numer 1964980. Zatem w niniejszej sprawie Sąd zajmował się kwestią możliwości przywrócenia terminu do złożenia skargi i ustalił, że nie ma podstaw do przywrócenia tego terminu. Albowiem ubezpieczona powoływała się tylko na brak swojej wiedzy co do, czy to co do wydania przez wyrok, przez Trybunał Konstytucyjny wyroku z dnia 6 marca 2019 roku, czy to na niewiedzę o konieczności złożenia skargi o wznowienie postępowania w terminie określonym w paragrafie 2-im artykułu 145a kpa. A więc w terminie jednego miesiąca od wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2019 roku pod pozycją 539 w dniu 21 marca 2019 roku i wtedy weszło w życie. W związku z tym, tak jak prawidłowo ustalił organ rentowy, termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania administracyjnego upłynął 23 kwietnia 2019 roku. A ubezpieczona nie uprawdopodobniła, aby wniesienie skargi nastąpiło bez jej zawinienia. W szczególności jeszcze raz należy podkreślić, że nieznanostwo właściwych procedur przewidzianych w przepisach prawa przez stronę nie stanowi o możliwości przywrócenia terminu do wniesienia skargi. W sytuacji, gdy jest to wyłączna okoliczność, na którą powołuje się ubezpieczona. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego, w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa materialnego Kodeksu postępowania administracyjnego Sąd oddalił Pani odwołanie. Należało mieć jednak na względzie, że tryb dochodzenia ponownego ustalenia wysokości emerytury przy..., przewidziany w ramach skargi o wznowienie postępowania administracyjnego nie jest jedynym trybem, który umożliwia w takiej sytuacji, jak znalazła się ubezpieczona, rozpoznanie wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury. Należy bowiem mieć na względzie, iż w treści pisma wszczynającego postępowanie w niniejszej sprawie z dnia 24 maja 2019 roku karta 49 akt emerytalnych ubezpieczonej, ubezpieczona oprócz skargi o wznowienie postępowania administracyjnego złożonej na, na podstawie artykułu 145a Kodeksu postępowania administracyjnego wniosła także o wydanie nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania wyżej wymienionego przepisu. W tym zakresie wnioski ubezpieczonej nie został w ogóle przez organ rentowy rozpoznany i Sąd Okręgowy z tego względu na podstawie artykułu 464-go paragrafu 1-go Kodeksu postępowania cywilnego przekazał w punkcie 2-im wyroku ten wniosek ubezpieczonej do rozpoznania organowi rentowemu. Przepis ten artykuł 464-y paragraf 1 kpc stanowi, iż odrzucenie pozwu nie może nastąpić z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, gdy do rozpoznania sprawy właściwy jest inny organ. W tym przypadku Sąd przekaże sprawę temu organowi. Jednakże... Jeżeli jednak

organ ten uprzednio uznał się za niewłaściwy, Sąd rozpoznaje sprawę. W niniejszej sprawie organ rentowy mimo posiadania takiego wniosku nie rozpoznał wnio..., nie rozpoznał go we właściwym trybie artykułu 114-go Ustawy emerytalno rentowej, który to artykuł w swoich przepisach przewiduje znacznie bardziej zliberalizowane przesłanki ponownego ustalenia wysokości emerytury. Wynika to z unormowania artykułu 114-go ustępu 1f Ustawy emerytalno rentowej, który wyłącza stosowanie ustępu 1e. Między innymi w przypadku, gdy w wyniku uchylecia lub zmiany decyzji z przyczyn wskazanych w artykule 114-ym ustępie 1-ym, osoba zainteresowana nabędzie prawo do świadczenia lub świadczenie w wyższej wysokości. Nie mają bowiem wówczas zastosowania terminy ustanowione w artykule 114-ym ustępie 1e Ustawy emerytalnej po upływie, których nie może już nastąpić uchylecie lub zmiana decyzji, o której mowa w ustępie 1-ym artykułu 114-go. Dlatego Sąd Okręgowy mając na względzie, iż wniosek ubezpieczonej powinien zostać rozpoznany przez organ rentowy kompleksowo, czyli nie tylko w zakresie skargi o wznowienie postępowania administracyjnego, która jest tylko jednym ze środków proceduralnego wzruszenia decyzji opartej na niekonstytucyjnym przepisie, ale powinien także rozpoznać jej żądanie w zakresie wydania nowej decyzji, w której emerytura zostanie obliczona bez zastosowania tego przepisu. Zatem mimo oddalenia odwołania w punkcie 1-ym wyroku ogłoszonego w dniu dzisiejszym sprawa nie jest zamknięta w ocenie Sądu Okręgowego i organ rentowy powinien rozpoznać Pani wniosek z 24 maja 2019 roku w oparciu o artykuł 114-y Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Albowiem jako kobieta urodzona w 1953 roku ma Pani prawo domagać się ponownego ustalenia wysokości emerytury w oparciu o wyrok Trybunału Konstytucyjnego. Odwołanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych dotyczy decyzji administracyjnej. Skoro na dzień dzisiejszy taka decyzja rozpoznająca Pani wniosek o wydanie nowej decyzji, w której ponownie zostanie ustalona wysokość Pani emerytury nie została wydana, stąd Sąd Okręgowy w punkcie 2-im wyroku orzekł o przekazaniu Pani wniosku organowi rentowemu.